

КОРЕСПОНДЕНЦІЯ ВІД ВАРВАРИ СОКОЛОВСЬКОЇ ТА
МИКОЛИ САРМИ-СОКОЛОВСЬКОГО

ЛИСТИ

Дорогий славний кобзарю п. Лайоне і Ти нестесе Тетяно – ніжне
ладо мої кобзарської думі, Хрестес Воскресє єдині !

Я Ванов приязив та лубов"в до мене і особливе , присвяченев мені,
вражений до селоджих сліз. А разом зі мнов моя дружина Варвара.
Шкодув, це вже на кінцевій зупинці, а мені це хочет тся пожити для
Вас кобзарь, і нестесе. Ви для мене – справне диво у наш малений
час. На великий халь, я, крім паралічу, не втрачав зір , і вже
не читав, ні друкув сам. Все це робить за мене дружина. Все п"ять
на стіні німує моя бандура, як шпаківня – пуста, в якій відлунне
вже не мій голос, а лине старечий камель. Однак я, як кобзар
козацького гарту, це вірнув і навіть пишу презу.

Дарув Вам, славне подружжя книжку моїх неезій " Коріння пам"яті".
Хай вона Вам розповість про мене, та про прехите мнов життя.
Чим я жив і живу зараз. Сподівався, це ця книжка в якійсь мірі
Вам надасть це більшої творчої наснаги та лубові до України.
Бахав Вам обем здерев"я міцного та ясної немов"яної мислі!

КНИЖ. Незважавчи на мій патріарний вік, я до землі уклеявся
милому подружжю. Якщо хочете премовити до нас слезе, телефонуйте:
2-29-43. Келе телефону завжди дружина.

Щиро Ваш кобзар є. Микола Сарма – Соколовський

М. Сарма – Соколовський

Дорогий славний кобзарю п. Лайоше і Ти, поетесо Тетяно, – ніжне ладо моєї
кобзарської душі, Христос Воскрес єдині!

Я Вашою приязню та любов'ю до мене і особливо, присвяченою мені,
вражений до солодких сліз. А разом зі мною моя дружина Варвара. Шкодную, що вже
на кінцевій зупинці, а мені ще хочеться пожити для Вас кобзарю, і поетесо. Ви для
мене – справжнє диво у наш шалений час. На великий жаль, я, крім паралічу, ще
втрачав зір, і вже не читав, ні друкував сам. Все це робить за мене дружина. Вже
п'ять років на стіні німує моя бандура, як шпаківня-пустка, в якій відлунує вже не
мій голос, а лише старечий кашель. Однак, я як кобзар козацького гарту, це відчув і
навіть пишу прозу.

Дарую Вам, славне подружжя, за книжку моїх поезій «Коріння пам'яті». Хай
вона Вам розповість про мене та про прожите, мною життя. Чим я жив і живу зараз.
Сподіваюся, що ця книжка в якійсь мірі Вам надасть ще більшої творчої наснаги та
любові до України. Бажаю Вам обом здоров'я міцного та ясної мислі!

Незважаючи на мій патріарний вік, я до землі уклонюся милому подружжю.
Якщо хочете промовити до нас слово, телефонуйте: 2-29-43. Біля телефону завжди
дружина.

Щиро Ваш,

кобзар о. Микола Сарма-Соколовський

Микола Сарма-Соколовський, листопад 1997

ПІСНЯ ПРО ГОЛУБИ КАРПАТИ

Пригадались знову голубі Карпати,
А над ними – небо ясно золоте.
Ой, пішов би плаєм друзів пошукати,
Та немає давніх, далебі, ніде.

Отуманіли гори – пойнялися часом,

Голосом трембіти трембітять здаля.

І лунає пісня, як душі окраса,
Радістю воскресла збуджена земля.

Папороттю квітнуть у Карпатах ночі.
Місяць сяйнолиций, дивна світло-тінь...
А між скель потічок весело струмоче,
Що паде до звору в темну глибочінь.

До серця Марічки пролягала кладка –
Не один хлопчина похитнувсь і впав.
В пам'яті, як чічка, залишилась згадка
Про славне дівчисько з відділу УПА.

Голубі Карпати величчю урочі.
А потічок часу все кудись тече.
І мені відгнились стан гнучкий дівочий,
Шепіт і зітхання в царині ночей.

Пісне моя, пісне, – джерело любові,
Сонячно ласкава, як весняний сад.
Відгукнися, пісне, в серці юнаковім,
Що не бачив зроду голубих Карпат.

ДУМА ПРО СЛАВНОГО КОБЗАРЯ САРМУ-СОКОЛОВСЬКОГО

Зібралися аж п'ятнадцять бандур
До одної хати,
Бо хотіли свого пана-майстра,
Преславного кобзаря Сарму-Соколовського
Із святом вітати.

Аж що кожна та бандура
Одними руками змайстрована-налагоджена,
Піснею завітчана,
Соколом увінчена.
«Ой, батьку, ти наш, Сармо-Соколовський,
Пане-майстре знаменитий,
Та візьми котрусь із нас в руки,
Та на голосі зберися,
Та до струн доторкнися.
Та згадай молодість свою співучу,
Та заспівай пісню-думу невмирущу,
Та щоб гори заплакали,
Та щоб небо засміялося.
Та щоб нашим ворогам в пеклі холодно стало».
«Гей, молодість моя співуча,
В глибоких снігах загубилася,
В сибірській тайзі дрімучій заблудилася.
Та вже ж моя молодість співуча,
Кінно не приїде
І пішо не зайде,
Та вже ж вона, молодість моя співуча,
І з далекого Сибіру
Та на рідну Україну
Та дороги не знайде.
Та понесе вона мою пісню,
Мою думу невмирущу
Та по цілому світу
Та уславить нашу Україну
І Дніпро широкий,
І козацьку силу
На многії літа».

Ой, будь славен,
Батьку наш, кобзарю,
Сармо-Соколовський,
Та поміж кобзарями,
І хай твої пісні-думи невмирущі
Мандрують віками!
Хай твої бандури дзвінко струнні,
Піснею завітчані,
Соколом увінчані
Та й ідуть по світу,
Та утвердять славу України
Та кобзарську думу,
Та козацьку силу
На многії літа!

На ім'я ювіляра до Львова та Новомосковська прийшли телеграми та листи з: Сум, Києва, Рівного, Луганська, Миколаєва, Чернігова, Черкас, Тернополя, Івано-Франківська та інших міст України, а також: Польщі, Німеччини, Франції, Австралії і Канади.

Ініціатор та організатор ювілею у Львові – Михайло Баран, кобзар,
заслужений працівник культури України.

2000 р.

Шановний побратиме-друзе кобзарю!

Почуваюся до святого обов'язку, нагадую Вам, що 19 травня ц. р. патріархові кобзарства в Україні (священникові, поетові, письменникові, майстрові – золоті руки – бандуристові, художникові та різьб'яреві, в'язню..., борцю, пан-отцю Миколі Сармі-Сколовському виповниться 90 літ.

Ми своїми листами і газетними інформаціями про нього повинні причинитися до відзначення його ювілею та нагороди...

У свою чергу, ми самі повинні засипати його листами і поздоровленнями, за його подвижницьку працю на ниві кобзарського мистецтва по славу України!

Його адреса:

Микола Олександрович Сарма-Соколовський

вул. Українська 1, кв. 31

м. Новомосковськ

Дніпропетровської області

Прошу повідомити: чи отримали мого листа і копію таких вітань переслати на його адресу, оригінал на його особисту.

Прошу повідомити чи приїдете до Львова – але вже дзвоніть (пишіть).

Наукова 64, кв. 8

8.11.2001.

Слава Ісусу Христу, друзі мої милі Тетянка, Лайош – диво дивнеє подружжя
м. Львова!

Відповідаю з великим запізненням за теплі і щирі співчуття мені з приводу смерті о. Миколи. Дякую Вам. Обнімаю Вас обох. Мені багато друзів о. Миколи прислали хороші і теплі слова розради і співчуття. Не знаю, чи змогла би справитись з такою втратою – смертю мужа. Мені і зараз самотньо, холодно, темно, гірко живеться. Та о. Микола лишив великий архів поетичних та прозових творів. І я хотіла би щось зробити аби хоч частину з того доробку опублікувати.

Уже надійшли пропозиції. Обіцяють. Я ще не уявляю як буду працювати, бо сліпну – катаракта. Та кажуть люди, що тепер це не складна операція. Попробую. Живу сама. Взялась відповісти всім добрим людям, які мене не забули в моєму горю... У нас з о. Миколою три дочки, онуки і правнуки. Часто мене навідують. Добрих дітей маємо. Та я до смерті буду сама, бо зруйнувався світ, в якому ми жили з о. Миколою. Ми з ним були друзями, однодумцями. В цьому світі жили майже 60 літ, хоч і завжди були разом – 8 років нас розлучали табори.

Хочу зробити пам'ятник о. Миколі у формі бандури. Ще не знаю, як він буде виглядати, але там буде присутня бандура, бо він проніс її через усе своє свідоме життя. І де б не був, скрізь робив собі бандуру, навіть в таборах. Та годі про себе. Дорогенька Тетяночко! Як живете? Чи пишеться? Що саме? Що співаєте, знаю. Кобзар без пісні не живе. Пан Баран мені часто дзвонить. Вітайте його і його родину від мене. Молю Господа Милосердного, аби послав Вам, мої славні кобзарі – Тетянко і Лайош, доброго здоров'я і гаразду!

Ваша, *Варвара Соколовська*

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ, ДРУЗІ МОЇ МИЛІ ТЕТЯНКО ,ЛАЙОШ –
ДИВО ДИВНЕЄ ПОДРУЖКА М. ЛЬВОВА !

Відповідаю з великим запізненням за теплі і щирі співчуття мені з приводу смерті о. Миколи .Дякую Вам. Обнімаю Вас обох.Мені багато друзів о. Миколи прислали хороші і теплі слова розради і співчуття. Не знав, чи змогла би справитись з такою втратою – смертю мужа. Мені і зараз самотньо, холодно, темно , гірко живеться. Та о. Микола лишив великий архів поетичних і прозових творів. І я хотіла би щось зробити, аби хоч частині з того доробку опублікувати.

Уже надійшли пропозиції. Обіцяють.Я ще не уявляю, як буду працювати, бо сліпну – катаракта. Та кажуть люди, що тепер це не складна операція. Попробую. Живу сама. Взятась відповісти всім добрим людям, які мене не забули в моєму горю..У нас з о. Миколом три дочки, онуки і правнуки. Часто мене навідуєть. Добрих дітей маємо. Та я до смерті буду сама, бо зруйнувався світ, в якому ми жили з о. Миколом. Ми з ним були друзями, однодумцями. В цьому світі жили майже 60 літ, хоч і завжди були разом– 8 років нас розлучали табори.

Хочу зробити пам'ятник о. Миколі у формі бандури.Ще не знаю, як він буде виглядати, але там буде присутня бандура, бо він проніс її через усе своє свідоме життя. І де б не був, скрізь робив собі бандуру, навіть в таборах.Та годі про себе.Дорогенька Тетяночко! Як живите? Чи пишеться? Що саме? Що співаєте, знаю.Кобзар без пісні не живе. Пан Баран мені часто звонить. Вітайте його і його родину від мене. Молю Господа Милосердного, аби послав Вам , мої славні кобзарі– Тетянко і Лайош, добро здоров'я і гаразду!

Ваша Варвара Соколовська

8. II. 2001 р.

Моє щире вітання зі Львова !

Доброго дня Вам, пані Варваро ! Ваш лист мене схвилював і втішив тим, що Ви пам'ятаєте за мене. Повірте мені, я розумію, як Вам зараз важко, але мусяте триматися, бо Ви - спадкоємиця всіх думок і прагнень Вашого чоловіка, нехай з Богом спочиває. Надсилаю Вам свою нову книжку і дуже шкодую, що її не прочитає пан Микола. А ще мені дуже жаль, що не знала я Вас обох раніше. Скільки б я могла почерпнути. У мене до Вас є таке прохання: коли Ваша на те ласка і якщо Вам це не дуже складно, напишіть мені довгого-предовгого листа, а може й неодного. Напишіть про себе, а ще про табори, якщо, звісно, ці спогади не будуть дуже травмувати Вашу душу. Я знаю, що Ви були разом з Платонідою Хоткевичевою. І про неї напишіть. Обіцяти нічого не можу і не хочу, але, як Бог мені допоможе, то, може, напишу про Вас. Це буде не зараз, не тепер, але маю таку задумку, якщо буде на те Ваш дозвіл. Тому прощу Вас, засядьте за Ваші спогади. Знаю, що маєте світлий розум і гарну мову.

А ми з чоловіком живемо цікавим, хоч і не легким, насиченим життям. Йдемо в школи, до дітей, виступаємо перед ними. А то сором який: наші діти подекуди і не бачили живої бандури, бо наші бандуристи все більше по закордонах їздять. З тих концертів ми щось трохи заробляємо. Все йде на прожиток та видавничі справи, бо, окрім спонсорських, треба вкласти ще чимало своїх коштів.

Трохи щось пишу і вірю, що колись хоча б дещо з того вийде, бо такого маю чоловіка. Він, хоч сліпий зовсім, як і я, та невгамовний і непосидючий.

Дорога пані Варваро, вже вибачайте, що набалакала тут Вам всякого. Зичу Вам здоров'я і витримки. Якщо Ваша ласка, пишіть мені. Бувайте здорові !

З пошаною - Ваша Тетяна.

28.11.2001 р.

28.11.2001.

Моє щире вітання зі Львова!

Доброго дня вам, пані Варваро! Ваш лист схвилював мене і втішив тим, що Ви пам'ятаєте мене. Повірте мені, я розумію – як Вам зараз важко, але мусяте триматися, бо Ви – спадкоємиця усіх думок і прагнень Вашого чоловіка, нехай з Богом спочиває. Надсилаю Вам свою нову книжку і дуже шкодую, що її не прочитає пан Микола. А ще мені дуже жаль, що не знала я вас обох раніше. Скільки б я могла почерпнути. У мене до Вас є таке прохання: коли Ваша на те ласка і якщо Вам це не дуже важко, напишіть мені довгого-предовгого листа, а може й не одного. Напишіть про себе, а ще про табори, якщо, звісно, ці спогади не будуть травмувати Вашу душу. Я знаю, що Ви були разом з Платонідою Хоткевичевою. І про неї напишіть. Обіцяти нічого не можу і не хочу, але як Бог мені допоможе, то може напишу про Вас. Це буде не зараз, не тепер, але маю таку задумку, якщо буде на те Ваш дозвіл. Тому прошу Вас, засядьте за Ваші спогади. Знаю, що маєте світлий розум і гарну мову.

А ми з чоловіком живемо цікавим, хоч і нелегким, насиченим життям. Йдемо в школи до дітей, виступаємо перед ними. А то сором який: наші діти подекуди і не бачили живої бандури, бо наші бандуристи все більше по закордонах їздять. З тих концертів, ми щось трохи заробляємо. Все йде на прожиток і видавничі справи, бо, окрім спонсорських, треба вкласти ще чимало своїх коштів.

Трохи щось пишу і вірю, що колись, хоча б дещо з того вийде, бо такого маю чоловіка. Він, хоч сліпий зовсім, як і я, та невгамовний і непосидючий.

Дорога пані Варваро, вже вибачайте, що набалакала тут Вам всякого. Зичу Вам здоров'я і витримки. Якщо Ваша ласка, напишіть мені. Бувайте здорові!

З пошаною – *Ваша Тетяна*

19 травня 2003.

Дороге, славне моє подружжя, пані Тетяночко і пане Лайоше!

Красненко дякую за листа. Я думала, що книжка о. Миколи «Документальні новели» десь загубилася. Добре, що Ви її одержали. Слава Богу, що Ви обоє здорові і маєте хороші світлі плани на майбутнє. Щастя Вам Боже! Співайте, несіть нашу культуру межи люди!

Хоч Галичина і так високо стоїть патріотично. Таких би ентузіастів, як Ви, хоч би декілька пар для Великої України! А то тут однорідне сіре болото. Нарід без пам'яті і почуття гідності. Аби мали сякий-такий гріш. І за цю мізерію, що завгодно ладні продати. Навіть і душу не пошкоднують. Кажу, може грубо, та така істина. Я затрималася із відповіддю, бо хворію. Довго прийшлося пролежати. А кашляла так, що мабуть, все місто чуло. Наразі одужала. Взялась за листи. Телефонував п. Михайло Баран. Жаль, що має клопіт з ремонтом машини. Та слава Всевишньому, що сам лишився здоровим. Я так зрозуміла, що у нього все гаразд, звичайно, крім аварії. Він великий оптиміст.

Я просила книжку, що написала така собі диво-жіночка м. Львова, пані Тетяночка. Каже: «Хай автор цієї книжки Вам і пришле!» То може все-таки я дочекаюсь такого подарунку? Розповідав п. Михайло про ювілей 75-ліття. Він все робить «з розмахом». Це його стиль. Дай, Боже, дочекатись і подальших його ювілеїв! Щось нічого не чую від Ігоря Трача. Обіцяв по телефону вислати мені диплом лауреата конкурсу ім. Богдана Лепкого рукописів за збірки віршів о. Миколи.

Це було давно. Ще на початку зими 2002 року. І нічого. Я, звичайно, хвилювалася. Збірка віршів була ніби вже набрана. Та я нічого не знаю. У мене лишився великий архів творів о. Миколи. Хотілося хоч щось надрукувати. Та кляте безгрошів'я – лише як перепона. А безкоштовно ніхто нічого не робить. Таке наше життя. Я живу сама. Хочу щось написати. Та все щось заважає. Рада, що Ви, пані Тетяночко, мені написали. Живу тільки спілкуванням з друзями. Хай всемогутній Бог опікується Вашою родиною.

Ваша,

Варвара Соколовська

12 травня 1945р

Доброго Вам здоров'я мої герої
н. Метяничко та н. Лайон!

Привітуйте Воєнське!

Дуже дякую за книжки. Читав, прова, поетів,
з музою. Гарна поезія. За пам'яті про о. Миколу
скажи, факто, що не змогла вкочити його
можли на провізному конезікові. Хворіє — ніде не
змогу дати рад з тилком. Поклонитесь від
Вашого імені зможна моя родина. Візьма
свого батька і згада його гімн і музику.

Мені також розуміє частю візьмає. Читав і м
тако поезію, розповідаю про тебе, Метяничко,
що знаю сама. Навіть євдгам розповіда,
які то в мене диточинні особистості зі Львова.

Мішуря, що вгається тобі, моє любе Метяничко,
писати вірші і розказати їх мені люде.

Зичу тобі не втрачати мотива до творчості.

о. Микола казав: коли я весь тини, тоді і поету.

А мисав би заведе до вестяниного свідомого
м'я. Мав ориномен пам'яті. Диктуєть поезію
прозу напам'яті зі всіма розділними знаками.

коли я всею поетівно якимсь знан від себе, що
се прощув, би забуваєть. Не терпіть много
тпрухана, хоч часом погодяєть себе зі мною.

те не було дуже різко. Ви не смисався, як отіо

соми капеуть про етарих поетів. о. Микола

мисав би все пам'яті дуже багато

американських творів.

Ми не маємо монополізації багатомислити. А коли ця мережа яка творчість
для цього стала, треба дати вам вищрати.
Мислю багатому творчу енергію. Може
колись урешта має опублікувати. Доким
нікого не виходить. Та у нас мислять змін
і шукати. Можемо їм буде до снаги виради.
Надіюсь на зміни в Україні у виради
спради. А можемо тільки мислю, телепрограму,
а „виз і дої тию“. Діяти мої спради. Помітале.
А терпите, та вриди-води терпите урешта.
Добре що має багатому інформацію про неї тию
в нашій держоті. Чим і неї тию. Втори фотилале
по телевізору мислю з нашим Президентом.
Всім тию поєнат нам такого мудрого, терпите-
того патріотів на нашу держоті. Помітале про
населення нашій держоті не відомо хто і пошудуват.
ся. Не інакше, як неї тию. Та добро перемонсе,
я певне, наші нацарти неї тию тию кради, ніне
ли неї тию. Дай, боже, здоров'я Президенту і здоро-
вої тию тию українців, аби разом збудувати
справленню Україну! Можемо з наївю.
Зиту вам обоим здоров'я і творчості незгасної!
Обіймаю. Ваша Варвара Соколовська.

12 травня 2005

Доброго Вам здоров'я мої дорогі п. Тетяно та п. Лайоше! Христос Воскрес!

Дуже дякую за книжки. Читаю, правда, поволі, з лупою. Прикро, що не змогла вклонитись Його могилі на Провідний понеділок. Хворіла – ніяк не можу дати лад з тиском. Поклонитись від Вашого імені змогла моя родина. Відвідали свого батька і діда Його діти та внуки.

Мене також родина часто відвідує. Читаю їм Твою поезію, розповідаю про Тебе, Тетяночко, що знаю сама. Навіть сусідам розповіла, які то в мене дивовижні особистості зі Львова. Тішуся, що вдається Тобі, моя люба Тетяночко, писати вірші і поширювати межі людей.

Зичу Тобі не втрачати пориву до творчості. О. Микола казав: «Коли я щось пишу, тоді і живу». А писав він завжди – до останнього свідомого дня. Мав феномен пам'яті. Диктував поезію і прозу напам'ять зі всіма розділовими знаками. Коли я десь поставлю (щось від себе або пропушу) – він зауважив. Не терпів мого втручання, хоч часом погоджувався зі мною. Але таке бувало рідко. Він не списався, як, ото, кажуть про старих поетів. О. Микола мав би ще писати дуже багато талановитих творів.

Він не мав можливості багато літ писати. А коли ця нагода для його творчості стала, треба було вже вмирати. Лишив багату творчу спадщину. Може колись вдасться щось опублікувати. Поки що нічого не виходить. Та у нас лишаються діти й онуки. Можливо їм буде до снаги видати. Надіюсь на зміни в Україні у видавничій справі. А поки що тільки пишу, телефоную, а «віз і досі там». Отакі мої справи. Пожалілася. Я терпляча, та вряди-годи терпець уривається. Добре, що маю багату інформацію про життя в нашій державі. Цим і живу. Вчора дивилась по телевізору телеміст з нашим президентом. Всевишній послав нам такого мудрого, терплячого патріота на главу держави. Натомість про населення нашої держави невідомо хто потурбувався. Не інакше, як нечистий. Та добро переможе, я певна. Наші нащадки живуть краще, ніж ми жили. Дай, Боже, здоров'я президенту і здоровому глузду українців, аби разом збудували справжню Україну! Молюсь з надією.

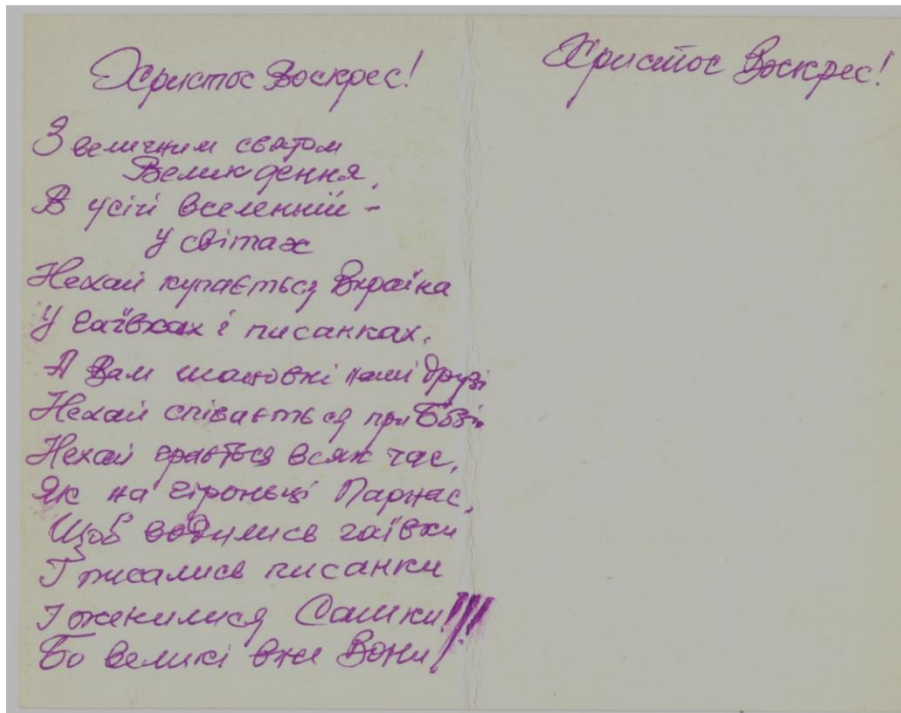
Зичу Вам обом здоров'я і творчої наснаги. Обнімаю.

Ваша, *Варвара Соколовська*

ВІТАЛЬНІ ЛИСТІВКИ

Шаховий поворот
- друзя кобзарю.
п. Ланцю і Ланцю!

Личувачка до святого обов'язку,
нагадую Вам, що 19 травня ц.р.
патріархові канонарства в Україні
(священники, постові, писем-
ники, майстри-волаті руми-
бандуржиків, музиканти та
різбярів, в'язню, ... Борцю, як-отцю
Миколи Саргі-Соколовського
виповхитесь 90. літ.

Ми своїм мстам і еветкам
ікормаціям про ново побилі
чинитесь до віднагелеса його ювіля
та нагороду...

У свою чергу, ми самі побилі
засипати кого мстам і розроб-
лєкнєм, за його подблєтєм
працю та кєві підтрєкєво мстєдє-
ва во Славу України!

Цого адреса: 51200

Микола Александрович

Саргі-Соколовський

в.ч. Українська, 1 кв 31

м. Ново-Мокієвськ

Львівської області

Якщо когось з мстам ми отримали
цого мста, в колію таких витань перєлєкє
на цого адресу, ориєнал нє цого особлєтє.

Якщо когось з мстам ми отримали
цого мста, в колію таких витань перєлєкє
на цого адресу, ориєнал нє цого особлєтє.

Неупова 64) кв 8
Львів

2000 р.

Христос воскрес!

З величним святом Великодня!

У всій Вселенній – у світах

Нехай купається Україна

У гаївках і писанках.

А Вам шановні наші друзі

Нехай співається при Бозі

Нехай грається всяк час.

Як на гіронці Парнас,

Щоб водилися гаївки

І писались писанки

І женилися Сашки!!!

Бо великі вже вони!

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ ! СЛАВІМО ЙОГО !

Дорогі і милі подружжя ЛЮБА і ЛАЙОШ !

Вітаю Вас зі СВЯТАМИ НОВОГО року і РІЗДВА ХРИСТОВОГО!

Хай НОВОНАРОДЖЕНИЙ ІСУС подарує Вам здоров'я і радості світлої, щастя і гаразду в родині Вашій !

Ще довго, довго співайте – приносьте радість людям ! Може й мені колись Бог дасть почути Вас. Мені пан Михайло по телефоні часто говорить про Вас обох. П'ятий місяць, як нема о. Миколи, а мені видається, що Він недавно був зі мною.

Він був дуже, дуже живим, носив у собі багатий яскравий світ і мене ним запалював. Тепер це сяйво Його душі погасло назавжди для мене.

Одна, однісінька. Хоч маю велику родину і часто мене відвідують. Нема його Миколи. Хочеться казати так голосно, аби почули люди. Вибачте, моїдорогі, за мій смуток. Вас я обнімав обох.

Ваша Варвара Соколовська

24.2001 р.

24.2001 р.

Христос рождається! Славимо його!

Дорогі і милі подружжя Люба і Лайош!

Вітаю Вас зі святами Нового року і Різдва Христового! Хай новонароджений Ісус подарує Вам здоров'я і радості світлої, щастя і гаразду в родині Вашій! Ще довго, довго співайте – приносьте радість людям! Може й мені колись Бог дасть почути Вас. Мені пан Михайло по телефоні часто говорить про Вас обох. П'ятий місяць як нема о. Миколи, а мені здається, що він недавно був зі мною. Він був дуже, дуже живим, носив у собі багатий яскравий світ і мене ним запалював. Тепер це сяйво його душі погасло назавжди для мене. Одна, однісінька. Хоч маю велику

родину і часто мене відвідують. Нема мого Миколи. Хочеться казати так голосно, аби почули люди. Вибачайте, мої дорогі, за мій смуток. Вас я обнімаю обох.

Ваша,

Варвара Соколовська.

23 грудня 2003 р.
Христос розсвітаєся!
Святимо Його!
Словне диво-дитя Любові
подру нехай наші Метяно
на наші Ланюк!
Вітано Вас зі своїми
Розва Христового і Іванни
З новим роком! Хай новий рік
принесе у Вашу веселу
тудов і знатоду при доброду
здоров'я! наші Метяночко!
Творчої сили Вам зичу!
Хай рясно стітася творчі
у пеняки Ваші! Щастя Вам
у здоров'я, що Ваши задумане!
Вітання тими, хто шлює
і о. Миколу нашого.
Ваша Варвара Сивенська

23.12.2003.

Христос родається!

Славимо Його!

Славне диво-дивне Львова, подружжя пані Тетяно та пан Лайош!

Вітаю Вас зі святами та Новим 2004 оком! Хай Новий Рік принесе у вашу оселю любов і злагоду при доброму здоров'ю! Пані Тетяночко! Творчої наснаги Вам зичу! Хай рясно сіються творчі ужинки Ваші! Щастя Вам у всьому, що Вами задумане! Вітання тим, хто мене і отця Миколу пам'ятає!

Ваша,

Варвара Соколовська

26.11. 2004 р.
Христос Воскрес!
Дорога моя Тетяночко!
Дуже дякую за книжки. Уже
прочитала майже всю прозу.
Дивуєш, дивуєш! Гарно написано.
Багато, копорити мова.
Багато єсть - новостворених
Мобою. До поезії ще не зійшла.
Ма з твоїм поетичним
словом я знайома - маю
кілька збірок, побов поараба-
тих. Мішуся твоїм успіхом
в творчості. Дай Боже Мило-
сердний, Моб, ще багато літ
дарувати людям поезію
виг спілкування з Мобою!
Ти твоя творчість - це ти сама.
Колес нам шевє Мухайно Барач:
Метрика, це Мобівєєне диво.
Я щасливо, що маю можлив-
ність з Мобою спілкуватися.

Моли Бога, аби був милостивий
до тебе і твоєї родини!
Зичу усім вам здоров'я,
гараздів! Хай ще співається!
Легкого тобі пера!
Завжди ваша
В. С.

26.4.2007.

Христос воскрес! Дорога моя Тетяночко!

Дуже дякую за книжки. Уже прочитала майже всю прозу. Дивуюся, дивуюся! Гарно написано. Багата, колоритна мова. Багато слів новоутворених тобою. До поезії ще не дійшла. Та з твоїм поетичним словом я знайома – маю кілька збірок, тобою начарованих. Тішуся твоїм успіхам в творчості. Дай, Боже милосердний, тобі, ще багато літ дарувати людям насолоду від спілкування з тобою. Бо твоя творчість – це ти сама. Колись нам писав Михайло Баран: «Тетянка – це львівське диво». Я щаслива, що маю можливість з тобою спілкуватись. Моли Бога, аби був милостивий до тебе і твоєї родини! Зичу усім вам здоров'я, гараздів! Хай ще співається! Легкого тобі пера!

Завжди ваша,

В. С.

